

321. Hiszek a mennybéli egy Istenben

Vad Péter Zsigmond

1. Hi - szek a menny - bé li egy Is - ten - ben, Min - den - ha - tó és ke - gyel - mes A - tyá - ban,
2. És az ő egy - szü - lött szent Fi - á - ban, Jé - zus Krisz - tus - ban, a mi egy U - runk - ban,
3. Szen - ve - de Pi - lá - tus - nak a - lat - ta, Fel - fe - szít - tet - vén ke - reszt - re, meg - ha - la;

3

Menny - nek és föld - nek te - rem - tő U - rá - ban, Ki min - dent tart hú gond - vi - se - lés - ben.
A - ki a Szent - lé - lek - től fo - gan - ta - ték, Szűz Má - ri - á - tól tisz - tán szü - le - ték.
El - te - met - tet - vén pok - lok - ra le - szál - la, Har - mad - nap ha - lál - ból fel - tá - ma - da.

4. Felméne mennybe, üle jobbjára / A mindenható Atya Úr Istennek:
Ítéletükre onnan az élőknek / És holtaknak eljő bizonyára.

5. Hiszek a szentelő Szentlélekben / És egy keresztyén Anyaszentegyházat,
Egyességét a szenteknek mindenben, / És a bűnöknek megbocsátását.

6. Hiszem a testnek feltámadását / És üdvösséggel az örök életet,
Melyet az Isten híveknek megszerzett: / Lelkem e hittal biztatja magát.